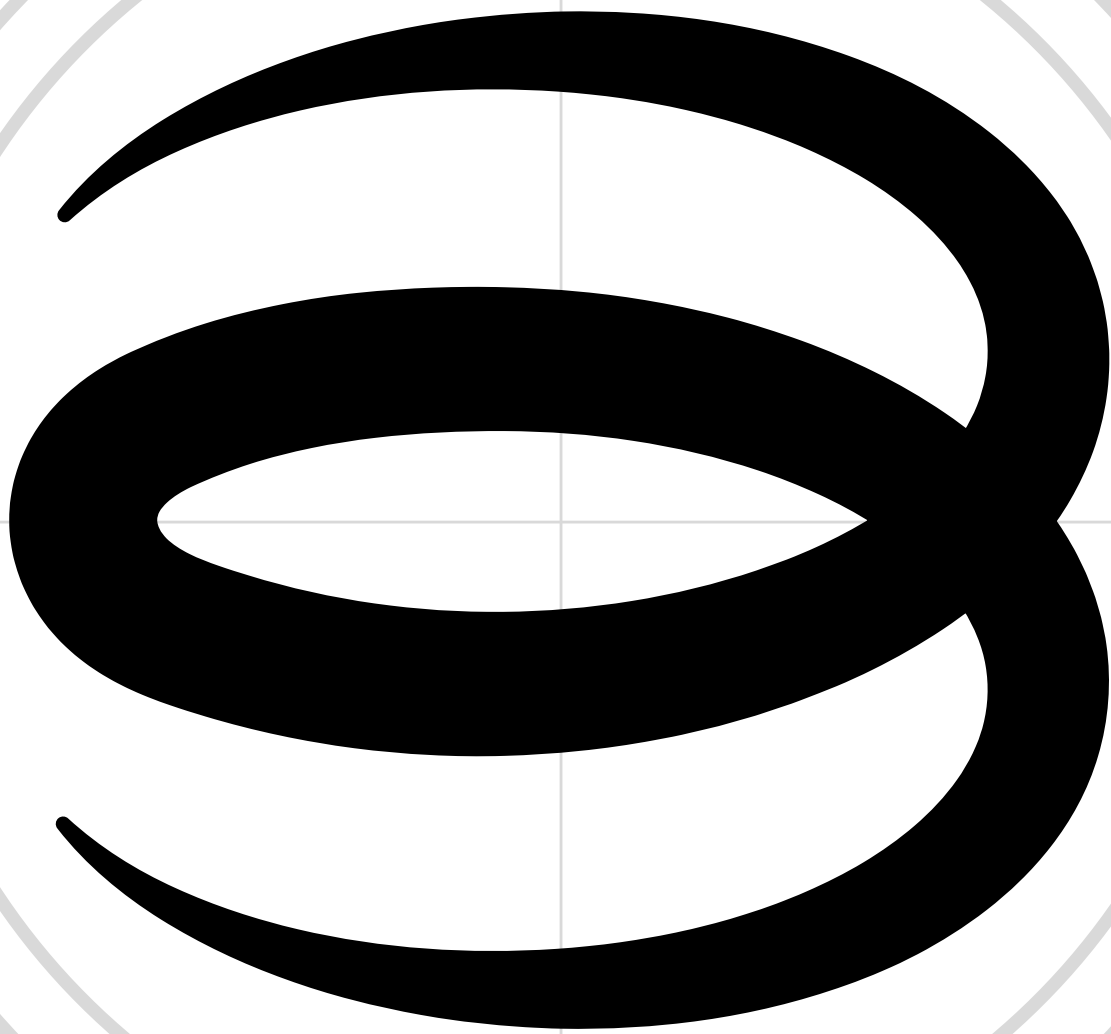

Představy komunity

PROJÍT SKRZ

WALKING THROUGH

Imagined Community

16. 7. 2020 — 16. 8. 2020

etc. galerie
Sarajevská 16
Praha 2 / Prague 2

Kurátoři:

Markéta Jonášová a Tomáš Kajánek

Architektka Alžběta Kvasničková a umělec Vojtěch Rada ve společném výstavním projektu procházejí územím Nuslí, aby zachytili historické i současné, materiální i subjektivní prvky, které formují svébytný ráz této městské čtvrti. V anglickém jazyce odkazuje termín *walk-through* k návodnému provádění prostorem za účelem jeho nového poznání, ve světě počítačových her tento pojem značí sdílené procházení hrou za účelem poskytnutí nápovědy ostatním hráčům. Autoři výstavy se tak společně s místními obyvateli ocitají v roli průvodců, kteří odkrývají fenomény utvářející život v Nuslích. Série mapových modelů zachycuje podstatné prostorové prvky a umožňuje nalézt nové možnosti jejich vzájemné provázanosti prostřednictvím kartografické abstrakce. Mapy nahlíží na prostor s odstupem, archivují minulost a vykreslují nové způsoby vytváření cest a prostupů, které se zrcadlí v pohyblivém obrazu. Vystavená videa zhmotňují představy o možnostech těchto alternativních tras, konkrétně visuté stezky pro pěší a cyklisty, jež vede podél vlakové trati, a propojení spodních Nuslí se stanicí metra Vyšehrad prostřednictvím eskalátoru. Navržené intervence využívají existující dopravní infrastrukturu či topografický profil nuselské čtvrti. Architektonický pohled na podstatné aspekty Nuslí doplňují komentáře místních obyvatel, se kterými se lze seznámit během virtuálního putování sousedstvím etc. galerie. V počítačové hře BLOK Vojtěcha Rady lze obejít blok domů ohraničený ulicemi Sarajevská, Rejskova a Fričova a naslouchat rozhovorům pořízeným s obyvateli čtvrti. Ověřená sociologická metoda rozhovoru je konfrontována s nahodilostí rozhovorů pořízených po telefonu či během náhodných setkání na ulici. Tento přístup otevírá problematiku nadužívání pojmu *participace* v architektonické i umělecké praxi a zachycuje místní sousedskou komunitu v *participativní grotesce* otázek, odpovědí, vzkazů a vzpomínek.

Curators:

Markéta Jonášová and Tomáš Kajánek

In their collaborative exhibition project, architect Alžběta Kvasničková and artist Vojtěch Rada walk through the Nusle neighbourhood to capture both past and present, material and subjective elements that constitute the specific character of this area. The phrase *walk-through* refers to the act of guiding others through a particular space, enabling them to gain new knowledge about the area. In the world of computer games, this notion refers to a shared guide to a game that walks players through the virtual world. Together with the local residents, the authors of the exhibition take the role of guides, uncovering phenomena that shape life in Nusle. A series of maps depict significant spatial formations and enables the viewer to search for their new interconnection based on a cartographic abstraction. These maps allow us to look on space with distance, to archive the past and render new possibilities of roads and passages, which are then mirrored in moving image. The videos materialise ideas about possible alternative routes, specifically the idea to create a suspension path for pedestrians and cyclists leading along the railway line and an escalator, which would connect the lower part of Nusle with the underground station Vyšehrad. The proposed interventions make use of existing transport infrastructure and the topography of the Nusle neighbourhood. This architectural perspective of the elements formative for Nusle is completed with the commentary of local residents, with which one can become familiar while taking a virtual tour around the neighbourhood of the etc. gallery. In his computer game *BLOK*, Vojtěch Rada allows visitors to walk around the block of houses demarcated by the Sarajevská, Rejskova and Fričova street, and listen to interviews conducted with the local inhabitants. The verified sociological method of interviews is confronted with the randomness of interviewing locals on a phone or when meeting them on a street. Such an approach tosses out the issue of overusing the notion of *participation* in both architectural and artistic practices and captures the local community in a *participatory slapstick* of questions, answers, messages, and memories.

„Dobrý den, uděláte s námi rozhovor?“
„To nevím, já jsem tu v nájmu.“
„Ale bydlíte tu, ne? Jste tu doma?“
„To jo, ale teď jdu na procházku se psem.“

Tuhle ulici vnímám jako hranici mezi Nuslema a Vinohradama, ale jsou to spíš Nusle.

Žiju tu pět let a vnímám to tady jako Vinohrady. Vinohrady jsou o level výš. Nusle, i když jsou pěkné, nejsou podle mě úplně vyhledávaná lokalita.

Na Praze dvě jsem žil přes třicet let. V Sekaninově ulici. Dvojka je na tom trochu líp, co se týče obyvatel. Teď už to sice moc neplatí, ale třeba na náměstí Bratří Synků bylo strašně moc heren a nepřizpůsobivých.

Docela nám tu hulákaj lidi na Airbnb, to mi vadí.

Jsem tu spokojená. Potraviny tady jsou, pro jídlo je všude kousek...

Zlepšuje se to tady!

Zkratek tu mám hodně, ale všechny jsou určitě na mapě. Dobrý jsou ty schody nahoru na Vinohrady, o těch možná moc lidí neví. Na Vyšehrad chodím podchodem ve Svatoplukově a pak jdu takovou uličkou. Tam se má teď stavět nějaká umělecká zahrada. Na metro chodím po schodech pod Nuselákem.

Všechno si zkrátím přes Folimanku.

Na Folimance bývaly krásné vrby, které pokáceli. To je strašná škoda. Prý to bylo proto, že se tam při rekonstrukci nevešla stavební technika.

Botič je život. Pozorujeme tam kachny, jak tam na jaře hnízdí a jak mají káčátka. Pozorujeme taky, kolik je vody, jestli přšelo a jestli je voda čistá nebo špinavá.

V Botiči občas končej ty koloběžky, co se válej na ulici.

Na vlakovou trať jsem si zvyknul, je to součást území.

Vlak mě vůbec neruší. Neslyším ho, nevnímám ho.

“Hello, will you give us an interview?”
“I don’t know, I am only renting a place here.”
“But you do live here, don’t you? Are you at home here?”
“I am, but I am taking the dog for a walk now.”

I perceive this street as a border between Nusle and Vinohrady, but probably it’s already part of Nusle...

I’ve been living here for five years and feel this area to be part of Vinohrady. Vinohrady is one level above. Even if pretty, I don’t think Nusle is a very popular district.

I’d lived in Prague 2 for more than thirty years. In the Sekaninova street. Prague 2 is slightly better when it comes to the residents. It is no longer completely true, but for instance at the Bratří Synků square there used to be a lot of gambling houses and antisocial individuals.

People using Airbnb are hollering quite a lot here, and that bothers me.

I am happy here. There is a grocer, all places to get food are nearby...

This area is getting better!

I do use many shortcuts but surely all of them are on a map. The stairs leading up to Vinohrady are good, probably not many people know about them. To go to Vyšehrad, I walk through the underpass in Svatoplukova street and then down that alley. They should be building some kind of an artistic garden there. When taking the underground, I walk up the stairs that are under Nuselák.

I always take a shortcut through Folimanka.

There used to be beautiful willows in Folimanka, which were chopped down. What a pity. Supposedly, the reason for it was that the construction machinery couldn’t fit during the reconstruction.

Botič is life. We observe ducks there, how they nest in spring and have ducklings. We also observe the water levels, if it rained and whether the water is clean or dirty.

Those scooters, which are lying around on the ground, often end up in Botič.

I got used to the railway line, it is a part of the area.

The train doesn’t disturb me. I can’t hear it, I don’t notice it.

Vlak v Nuslích je rušivý i kouzelný.

Hrozná škoda je vyšehradského nádraží. Od té doby, co ho vlastní soukromý investor, to chátrá.

Chtěla bych lidem v bloku vzkázat, aby se zajímali o území, ve kterém žijí, co všechno nabízí a jaká je tu kultura.

Okolo galerie etc. chodím, ale nic si z výlohy nevybavuji.

Pamatuju si, že galerie etc. sídlila jinde. Byl jsem tam. I já sám jsem občas maloval pro radost. Baví mě všechny styly umění, akorát ta abstrakce, tu občas člověk nechápe. Ale dá se pochopit, když se člověk víc zakouká. Do galerie bych zašel, třeba na fotografie nebo nějaké kombinované techniky – koláže a tak. Výstav po Praze je pořád málo.

Jo to jste vy, jak děláte ten bordel, když jsou lidi venku na tom chodníku. Tak to ne! Můžu vám tak leda říct, že se mi to nelíbí, protože děláte hroznej hluk. Nashle!

Chtěla bych vzkázat lidem z vnitrobloku, že je máme rádi.

The train in Nusle is both bothersome and charming.

It's such a pity what happened with the Vyšehrad train station. It's been falling into disrepair since the private investor owns it.

My message to the people from the block is to be interested in the area, where they live, in what it offers and what culture there is.

I walk past the etc. gallery but don't recall anything from its windows.

I remember that etc. gallery used to be located elsewhere, I'd been there. Even I used to paint from time to time for pleasure. I enjoy all kinds of different art forms, only the abstraction is sometimes difficult to grasp. But it's possible to understand it, when one looks at it for a while. I'd visit a gallery, to see some photographs for instance, or some combined techniques – collages and so on. There's still a lack of exhibitions in Prague.

So, it's you, who makes the mess when there are people outside on the pavement. No way! I can only tell you that I don't like it because you make so much noise. Goodbye!

I'd like to send our love to the people from the block.